

Sygn. VUa 7/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2017 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Marczyńska

Sędziowie: SSO Beata Łapińska

SSO Urszula Sipińska-Sęk (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od wyroku Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Piotrkowie Tryb. z dnia 18 listopada 2016r. sygn. IV U 117/16

1. umarza postępowanie apelacyjne w zakresie prawa wnioskodawcy W. D. do zasiłku chorobowego za okresy:

- od dnia 20 marca 2007 roku do dnia 29 marca 2007 roku,

- od dnia 18 kwietnia 2007 roku do dnia 2 maja 2007 roku,

- od dnia 17 maja 2007 roku do dnia 31maja 2007 roku,

- od dnia 21 czerwca 2007 roku do dnia 4 lipca 2007 roku,

- od dnia 3 lutego 2009 roku do dnia 8 czerwca 2009 roku,

- od dnia 21 grudnia 2009 roku do dnia 20 czerwca 2010 roku,

2. zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie w zakresie prawa wnioskodawcy W. D. do zasiłku chorobowego za okres od dnia 24 kwietnia 2011 roku do dnia 16 sierpnia 2011 roku,

3. oddala apelację w pozostałej części tj. w zakresie żądania zwrotu od wnioskodawcy W. D. zasiłku chorobowego za okres od dnia 24 kwietnia 2011 roku do dnia 16 sierpnia 2011 roku wraz z odsetkami w łącznej kwocie 5.605,92 złotych (pięć tysięcy sześćset pięć złotych 92/100)

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lutego 2016 roku sygn.(...) ZUS Oddział w B. odmówił W. D. prawa do zasiłku chorobowego za okresy: od 20 marca 2007 roku do 29 marca 2007 roku, od 18 kwietnia 2007 roku do 2 maja 2007 roku, od 17 maja 2007 roku do 31 maja 2007 roku, od 21 czerwca 2007 roku do 4 lipca 2007 roku, od 3 lutego 2009 roku do 8 czerwca 2009 roku, od 21 grudnia 2009 roku do 20 czerwca 2010 roku oraz zobowiązał do zwrotu zasiłku wypłaconego za te okresy w kwocie 10.257,16 zł wraz z odsetkami w kwocie 8.013,87 zł.

Decyzją z dnia 15 lutego 2016 roku sygn.(...) ZUS odmówił W. D. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 kwietnia 2011 roku do 16 sierpnia 2011 roku i zobowiązał do zwrotu zasiłku za ten okres w kwocie 3.668,50 zł wraz z odsetkami w kwocie 1.937,42 zł.

Postanowieniem z dnia 16 września 2016 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. połączył obydwie sprawy celem ich łącznego rozpoznania i wyrokowania.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 18 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. sygn. akt IV U 117/16 zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznał W. D. prawo do zasiłku chorobowego za okresy: od 20 marca 2007 roku do 29 marca 2007 roku, od 18 kwietnia 2007 roku do 2 maja 2007 roku, od 17 maja 2007 roku do 31 maja 2007 roku, od 21 czerwca 2007 roku do 4 lipca 2007 roku, od 3 lutego 2009 roku do 8 czerwca 2009 roku, od 21 grudnia 2009 roku do 20 czerwca 2010 roku, od 24 kwietnia 2011 roku do 16 sierpnia 2011 roku i zwolnił go z obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego za te okresy.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

(...) Oddział w B. decyzją z dnia 10 kwietnia 2012 roku stwierdził, że W. D. nie podlegał obowiązkowo z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w (...) sp. z o.o. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu w okresie od 1 grudnia 2006 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. odwołał W. D. od tej decyzji, wyrokiem z dnia 16 stycznia 2013 roku sygn. akt VU 607/12 oddalił.

Apelacja W. D. od tego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16 kwietnia 2014 roku w sprawie III AUa 978/13.

Po tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy przyjął, że powód od 1 grudnia 2006 roku nie podlegał ubezpieczeniom społecznym obowiązkowym i wobec powyższego nie miał prawa do zasiłku chorobowego w okresach, w których był chory, ale nie podlegał ubezpieczeniom społecznym obowiązkowym.

Według Sądu Rejonowego decyzje ZUS z dnia 15 lutego 2016 roku odmawiające powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okresy przypadające w latach: 2007, 2009, 2010 i 2011 są konsekwencją wydania decyzji o niepodleganiu powoda ubezpieczeniom. ZUS był tą decyzją związany, związany był też wyrokiem sądu wydanym wskutek zaskarżenia decyzji.

Jak wskazał Sąd Rejonowy W. D. w datach, gdy miał wypłacany zasiłek chorobowy w latach 2007-2011 nie otrzymał od organu rentowego decyzji przyznającej prawo do zasiłku chorobowego, nie otrzymał tym samym znajdującego się w takiej decyzji pouczenia o sytuacjach, w jakich nie ma prawa do danego świadczenia, albo też prawo to utracił.

Powołując treść art. 84 ust. 2 ustawy systemowej Sąd Rejonowy podkreślił, że zasiłki chorobowe otrzymane przez powoda w okresie, kiedy nie podlegał ubezpieczeniom społecznym obowiązkowym nie mogą być uznane za świadczenia nienależnie pobrane w rozumieniu ww. przepisu.

Sąd Rejonowy wskazał, że art. 84 ust. 3 ustawy systemowej stanowi, że nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych za okres dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ wypłacający świadczenia o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były nadal wypłacane, a w pozostałych przypadkach - za okres dłuższy niż ostatnie 3 lata.

Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na fakt, że decyzje z dnia 15 lutego 2016 roku dotyczą zasiłków chorobowych wypłaconych w latach 2007-2011, a więc są to świadczenia z okresu ponad 3 lat sprzed wydania decyzji. Jak wskazał Sąd Rejonowy Trybunał Konstytucyjny wydał 5 lipca 2016 roku wyrok stwierdzający, że art. 84 ust. 3 w zakresie, w jakim dopuszcza wydanie decyzji nakazującej zwrot nienależnie pobranego świadczenia bez względu na upływ czasu od daty wypłaty tego świadczenia jest niezgodny z art. 2 konstytucji RP oraz nie jest niezgodny z art. 32 ust. 1 konstytucji (P131/15 –Dz.U.2016.1247).

Reasumując Sąd Rejonowy stwierdził, że zarzut przedawnienia żądania zwrotu zasiłku chorobowego jest zasadny i dlatego organ rentowy nie może skutecznie żądać zwrotu świadczeń.

Z tych wszystkich względów, Sąd Rejonowy zmienił decyzje ZUS i zwolnił W. D. z obowiązku zwrotu zasiłków chorobowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik organu rentowego zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie:

- art. 84 ust. 1 i 2 pkt.2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez brak jego zastosowania w sprawie;

- art. 84 ust. 3 ww. ustawy poprzez jego błędne zastosowanie polegające na uznaniu, że ZUS nie może żądać od ubezpieczonego zwrotu nienależnie pobranych świadczeń wypłaconych mu w latach 2007-2011.

Reasumując pełnomocnik organu rentowych wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołań ubezpieczonego od decyzji ZUS z dnia 15 lutego 2016 roku sygn.(...) i sygn.(...) oraz o zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

W piśmie z dnia 13 marca 2017 roku (data nadania w placówce pocztowej) pełnomocnik organu rentowego ***cofnął apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 18 listopada 2016 roku sygn. akt IVU117/16 w części dotyczącej zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania ubezpieczonego od decyzji ZUS z dnia 15 lutego 2016 roku oznaczonej nr (...).***

W piśmie, które wpłynęło do tut. Sądu w dniu 5 maja 2017 roku, pełnomocnik organu rentowego sprecyzował, że cofa apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 18 listopada 2016 roku sygn. akt IVU117/16 w części dotyczącej decyzji ZUS z dnia 15 lutego 2016 roku oznaczonej nr (...) i przyznania W. D. prawa do zasiłku chorobowego za okresy: od 20 marca 2007 roku do 29 marca 2007 roku, od 18 kwietnia 2007 roku do 2 maja 2007 roku, od 17 maja 2007 roku do 31 maja 2007 roku, od 21 czerwca 2007 roku do 4 lipca 2007 roku, od 3 lutego 2009 roku do 8 czerwca 2009 roku, od 21 grudnia 2009 roku do 20 czerwca 2010 roku. Jednocześnie pełnomocnik wskazał, że podtrzymuje apelację od ww. wyroku w części dotyczącej żądania dotyczącej zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania ubezpieczonego od decyzji ZUS z dnia 15 lutego 2016 roku oznaczonej nr (...) i przyznania W. D. prawa do zasiłku chorobowego za okresy od 24 kwietnia 2011 roku do 16 sierpnia 2011 roku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wobec cofnięcia przez pełnomocnika organu rentowego apelacji w części dotyczącej przyznania W. D. prawa do zasiłku chorobowego za okresy: od 20 marca 2007 roku do 29 marca 2007 roku, od 18 kwietnia 2007 roku do 2 maja 2007

roku, od 17 maja 2007 roku do 31 maja 2007 roku, od 21 czerwca 2007 roku do 4 lipca 2007 roku, od 3 lutego 2009 roku do 8 czerwca 2009 roku, od 21 grudnia 2009 roku do 20 czerwca 2010 roku, Sąd Okręgowy na podstawie art. 391§ 2 k.p.c. umorzył w tym zakresie postępowanie apelacyjne.

W pozostałej części apelacja jest zasadna jedynie w zakresie przyznania przez Sąd Rejonowy wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 kwietnia 2011r. do 16 sierpnia 2011r., co jest sprzeczne z poczynionymi przez Sąd Rejonowy prawidłowymi ustaleniami faktycznymi, które Sąd Okręgowy przyznaje za własne, uznając je za wystarczające dla rozpoznania apelacji.

Sąd Rejonowy ustalił mianowicie, że ostateczną decyzją z dnia 10 kwietnia 2012 roku

(...) Oddział w B. stwierdził, że W. D. nie podlegał z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w (...) sp. z o.o. obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu w okresie od 1 grudnia 2006 roku. Odwołanie W. D. od tej decyzji zostało bowiem oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 16 stycznia 2013 roku sygn.. akt VU 607/12, a apelacja oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16 kwietnia 2014 roku sygn.. akt III AUa 978/13. Prawomocny wyrok w sprawie VU 607/12 oddalający odwołanie wnioskodawcy od decyzji organu rentowego z dnia 10 kwietnia 2012r. na podstawie art. 365 k.p.c. wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Oznacza to, że prawomocny wyrok w sprawie VU 607/12 wiązał nie tylko organ rentowy, jak ustalił Sąd Rejonowy, ale także Sąd w przedmiotowej sprawie. Oznacza to, że Sądy orzekające w niniejszej sprawie są związane ustaleniami wyroku w sprawie VU 607/12, z którego wynika, że wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2006r. Skoro wnioskodawca od dnia 1 grudnia 2006r. nie podlegał ubezpieczeniom społecznym w tym chorobowemu, to tym samym nie miał prawa do zasiłku chorobowego. Zasiłek chorobowy przysługuje bowiem li tylko takiej osobie, która stała się niezdolna do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego (art. 6 ust 1 ustawy o świadczenia pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa), co jest równoznaczne z posiadaniem tytułu do ubezpieczenia społecznego. Zgodnie z kolei z art. 3 pkt 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa tytułem ubezpieczenia chorobowego jest zatrudnienie lub inna działalność, których podjęcie rodzi obowiązek ubezpieczenia chorobowego lub uprawnienie do objęcia tym ubezpieczeniem na zasadach dobrowolności w rozumieniu przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Tytuł ubezpieczenia chorobowego jest zatem bezwzględnie związany z przypadkami kiedy zatrudnienie lub inna działalność rodzi obowiązek ubezpieczenia chorobowego. Prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego przysługuje natomiast wówczas, jeżeli osoba stała się niezdolna do pracy nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni lub nie później niż w ciągu 3 miesięcy od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego - w razie choroby zakaźnej, której okres wylegania jest dłuższy niż 14 dni, lub innej choroby, której objawy chorobowe ujawniają się po okresie dłuższym niż 14 dni od początku choroby (art. 7 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Zważywszy, że zasiłek chorobowy w myśl art. 8 cytowanej wyżej ustawy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy, nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni, nie ulega wątpliwości, iż wobec ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego skarżącego z dniem 30 listopada 2006r., nie przysługiwało mu prawo do zasiłku chorobowego za czas niezdolności do pracy po upływie 182dni, a gdyby była spowodowana gruźlicą po upływie 270 dni, a zatem w okresie od 24 kwietnia 2011r. do 16 sierpnia 2011r. Jest też poza sporem, że organ rentowy wypłacił skarżącemu nienależne świadczenie tj. zasiłek chorobowy za okres od 24 kwietnia 2011r. do 16 sierpnia 2011r. W tym bowiem okresie wobec wygaśnięcia z dniem 1 grudnia 2006r. tytułu do ubezpieczenia chorobowego wnioskodawcy nie przysługiwało prawo do zasiłku chorobowego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

Wypłata przez organ rentowy wnioskodawcy nienależnego świadczenia nie jest równoznaczna z obowiązkiem zwrotu tego świadczenia przez skarżącego, jak chce organ rentowy. Należy bowiem odróżnić pojęcie nienależnie wypłaconego świadczenia od świadczenia nienależnie pobranego. Obowiązek zwrotu dotyczy tylko i wyłącznie świadczeń nienależnie pobranych.

Przepis art. 84 ustęp 2 ustawy systemowej za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania;
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Sąd Rejonowy uznał, powołując się na treść art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy systemowej, że zasiłki chorobowe otrzymane przez powoda w okresie, kiedy nie podlegał ubezpieczeniom społecznym obowiązkowym, nie mogą być uznane za świadczenia nienależnie pobrane w rozumieniu ww. przepisu, gdyż wnioskodawca z uwagi na to, że wypłata zasiłku chorobowego nie była poprzedzona wydaniem decyzji o jego przyznaniu, pobierając zasiłek chorobowy nigdy nie został przez organ rentowy pouczony o braku prawa do ich pobierania. Wyklucza to zdaniem Sądu Rejonowego możliwość żądania zwrotu nienależnie wypłaconego świadczenia. Należy uznać, że Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował treść art. 84 ust 2 ustawy systemowej. Powyższego nie kwestionuje w swej apelacji także organ rentowy. Zarzuty apelującego sprowadzają się do innej kwestii, a mianowicie nie zastosowania przez Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie art. art. 84 ust. 2 pkt.2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy twierdzi mianowicie, że zasiłek chorobowy został ubezpieczonemu przyznany i wypłacony na podstawie fałszywego dokumentu w postaci świadectwa pracy od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, co miał ustalić Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie VU 607/12, co oznacza w myśl art. 84 ustęp 2 pkt 2 ustawy systemowej, że było to świadczenie nienależnie pobrane.

Zarzuty organu rentowego są gołosłowne. Świadectwo pracy wystawione przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, na które powołuje się w apelacji organu rentowego, nie było przedmiotem dowodu ani w niniejszej sprawie, ani w sprawie VU 607/12. Organ rentowy w apelacji powołuje się zatem na nowy fakt w sprawie, nie wskazując aby potrzeba powołania się na ten dokument powstała po zakończeniu postępowania przed Sądem pierwszej instancji jak tego wymaga art. 381 k.p.c.. Co więcej organ rentowy nawet nie załącza do apelacji w/w dokumentu, mimo że nie został on złożony do tej pory ani w niniejszej sprawie ani w sprawie VU 607/12. Wbrew imputacji organu rentowego Sąd Okręgowy w sprawie VU 607/12 nie ustalił także, aby świadectwo pracy wystawione ubezpieczonemu przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością było dokumentem fałszywym. Sąd w sprawie VU 607/12 ustalił jedynie, że umowa o pracę zawarta przez ubezpieczonego ze Spółką z o.o. (...) była umową nieważną i jako taka nie stanowiła ważnego tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym od daty jej zawarcie tj. od dnia 1 grudnia 2006r. Wyrok Sądu w sprawie VU 607/12 zapadł w dniu 16 stycznia 2013r., a uprawomocnił się z dniem 16 kwietnia 2014r. na skutek rozpoznania apelacji przez Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie III AUa 978/13. Nieważność umowy o pracę zawartej przez ubezpieczonego ze Spółką z o.o. (...) stała się zatem faktem wiążącym dopiero z dniem 16 kwietnia 2014., a zatem po okresie wypłaty zasiłku chorobowego ubezpieczonemu za sporny okres. Jeżeli zatem nawet świadectwo pracy wystawione ubezpieczonemu przez Spółkę (...) było podstawą wypłaty przez organ rentowy zasiłku chorobowego za sporny okres od 24 kwietnia 2011r. do 16 sierpnia 2011r., (Sąd Okręgowy nie ma bowiem informacji, wobec braku tego dokumentu w aktach sprawy, o dacie jego wystawienia), to zważywszy na ramy czasowe spornego okresu, nastąpiło to niewątpliwie przed datą 16 kwietnia 2014r., czyli przed datą stwierdzenia prawomocnym wyrokiem sądowym nieważności umowy o pracę z dnia 1 grudnia 2006r. Tym samym nie można uznać, iż świadectwo pracy wystawione na podstawie umowy o pracę z dnia 1 grudnia 2006r. było dokumentem sfalszowanym. W dacie bowiem jego wystawienia najpóźniej dnia 24 kwietnia 2011r. (data rozpoczęcia wypłaty zasiłku chorobowego ubezpieczonemu), nieważność umowy o pracę z dnia 1 grudnia 2006r. nie była wykazana. Spór sądowy co do ważności umowy o pracę z dnia 1 grudnia 2006r. rozpoczął się dopiero z dniem wydania przez organ

rentowy decyzji z dnia 10 kwietnia 2012r., mocą której stwierdzono że ubezpieczony nie podlega ubezpieczeniom społecznym na podstawie w/w umowy o pracę od dnia 1 grudnia 2006r. Kwestia ważności umowy o pracę z dnia 1 grudnia 2006r. jako umowy zawartej przez Spółkę z ograniczoną osobowością reprezentowaną przez Prezesa Spółki z ubezpieczonym pełniącym jednocześnie funkcje Prezesa Spółki Prezesem Spółki i będącym członkiem zarządu spółki nie jest jednoznaczna w orzecznictwie i była przedmiotem rozważań w sprawie VU 607/12. Dopiero prawomocny wyrok w sprawie VU 607/12 w sposób wiążący przesądził, że umowa o pracę z dnia 1 grudnia 2006r. nie była ważnym tytułem do podlegania ubezpieczeniom społecznym w tym chorobowemu przez W. D.. Powyższe nastąpiło z dniem 16 kwietnia 2014r., a zatem po wypłacie przez organ rentowy wnioskodawcy zasiłku chorobowego za okres od 24 kwietnia 2011r. do 16 sierpnia 2011r. Oznacza to, że wypłata zasiłku chorobowego wnioskodawcy, nawet jeśli nastąpiła na podstawie świadectwa wystawionego w oparciu o umowę o pracę z dnia 1 grudnia 2006r., nie nastąpiła na podstawie fałszywego dokumentu. W dacie wystawienia świadectwa pracy ważność umowy o pracę nie była bowiem nawet przedmiotem sporu sądowego. Organ rentowy zakwestionował ważność umowy o pracę dopiero w dniu 10 kwietnia 2012r., a zatem po wypłacie zasiłku chorobowego. Wypłata zasiłku chorobowego nie nastąpiła zatem na podstawie fałszywego dokumentu.

Tym samym jedyną możliwością żądania zwrotu nienależnie wypłaconego zasiłku chorobowego przez ZUS był art. 84 ustęp 2 pkt 1 ustawy systemowej. Organ rentowy nie wykazał jednak, aby kiedykolwiek pouczył wnioskodawcę o przypadkach kiedy zasiłek chorobowy nie przysługuje, co wyklucza uznanie tego świadczenia za nienależnie pobrane.

Skoro wypłacony nienależnie zasiłek, nie był świadczeniem nienależnie pobranym przez wnioskodawcę w myśl art. 84 ustawy systemowej, to organ rentowy nie może żądać jego zwrotu. W konsekwencji nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy podnoszony w apelacji zarzut naruszenia art. 84 ust. 3 ustawy systemowej poprzez jego błędne zastosowanie polegające na uznaniu, że ZUS nie może żądać od ubezpieczonego zwrotu nienależnie pobranych świadczeń wypłaconych mu w latach 2007-2011. Wobec bowiem ustalenia, że wnioskodawca nie pobrał nienależnie zasiłku chorobowego w spornym okresie, niecelowym jest rozstrzygnięcie zarzutu przedawnienia żądania zwrotu świadczenia.

Reasumując Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację w zakresie żądania zwrotu od wnioskodawcy zasiłku chorobowego za okres od dnia 24 kwietnia 2011r. do dnia 16 sierpnia 2011r.. wraz z odsetkami w łącznej wysokości 5605,92zł.,